

“ప్రాణిపేర్వర” - “లోకీ కేత్యాగ ఓరాయేణం”

(మాఘ శుద్ధ చతుర్థి)

227

(26.02.2021 పుకవారము)

॥31 నమాహేజ్ఞటేశాయ్॥

గురుధాత్మనమ్

ఆనస్తవానస్తకరం ప్రసన్సం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగిస్తమీడ్యం భవరోగైద్యం శ్రీమద్బురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధాత్మనమ్

కృష్ణాపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణామిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణత్వకం కృష్ణపుం శ్రీనివాసం భజేత్తినిశమ్ ॥

లక్ష్మీధాత్మనమ్

విజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అత్త సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాష్టోత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదభిలాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్యాచేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన
సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషుచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్టభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోత్తివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్యజయసిద్ధ్యర్థం, అస్మిన్ దేశే శీఘ్రమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిష్టాప్తిద్వారా సర్వసస్యభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్మతే విరాటపర్వణి యథాశక్తి ఏకపథ్మాశత్తమధ్యయ-
న్నర్తన్మాకపారాయణం శ్రీభిష్ణుస్వవరాజపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

శైక్షణధాత్మనమ్ - రుక్మిణీకేళిసంయుక్తం పీతామ్భరసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగస్తం కృష్ణం వన్నే జగద్బురుమ్ ॥

దేవీధాత్మనమ్ - యా దేవి సర్వభూతేము విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వాత్సధాత్మనమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసస్తం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

శ్రీమతేష్వరోభారతీష్వ
॥ విరాటపర్వతీ ఏకపణ్ణాశత్తమోఽ ధ్యాయః ॥

దుర్శ్యధనఉంఘాచి

అచార్య ఏష క్షమతాం శాస్త్రిరత్త విధియతామ్ ।
 అభిద్యమానే తు గురో తద్వాత్తం రోషకారితమ్ ॥

వైశస్త్రాయనఉంఘాచి

తతో దుర్యోధనో ద్రోణం క్షమయామాస భారత ।
 సహ క్షలేన భిష్మేణ కృపేణ చ మహాత్మునా ॥

శ్రుతిణఉంఘాచి

యదేతత్ ప్రథమం వాక్యం భీష్మః శాస్త్రవోఽబ్రహ్మిత్ ।
 తేవైవాహం ప్రసన్నో వై నీతిరత్త విధియతామ్ ॥

యథా దుర్యోధనం పార్థో నోషసర్వతి సజ్గరే ।
 సాహసాద్యది వా మోహత్తథా నీతిర్విధియతామ్ ॥

వనవాసే హృనిర్వృత్తే దర్శయేన్న ధనఖ్యాయః ।
 ధనం చాలభమానోఽత్ నాద్య తత్కున్తమర్హతి ॥

యథా నాయం సమాయుఖ్యాద్ధార్థాష్టోన్ కథజ్ఞున ।
 న చ సేనాః పరాజయ్యాత్తథా నీతిర్విధియతామ్ ॥

ఉత్తం దుర్యోధనేనాపి పురస్తాద్వాక్యమీదృశమ్ ।
 తదనుస్మర్త్య గాజీయ యథావద్వక్తుమర్హని ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే విరాటపర్వతీ ఏకపణ్ణాశత్తమోఽ ధ్యాయః ॥

గోవిందనీతుపొంకీర్ణవు

అంత నవగ్రహాష్టార్ణనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।
గురుపుక్రశనిభృష్ట రాహవే కేతవే నమః ॥

అంత త్జమాష్టార్ణనా

యద్దక్షరపదబ్రష్టం మాత్రాహినం చ యద్భవేత్ ।
తప్స్వం జ్ఞమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోతస్తుతే ॥

అంత లోకక్షేమాష్టార్ణనా

స్పృష్టి ప్రజాభృః పరిపాలయన్తాం న్యాయేన మర్దేణ మహిం మహిశః ।
గోబ్రాహృణేభృః పుభమస్తు నిత్యం లోకస్ఫుమస్తాస్ఫుఫినో భవస్తు ॥

అంత భగవత్పమర్దుకమ్

కాయేన వాచా మనేంద్రియైర్య బుద్ధ్యాత్తునా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్పకలం పరష్ణై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అంత మంగళమ్

శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేత్రథినామ్ ।
శ్రీవేష్టటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

